

[Bernhard Baunsgaard]

De 42 mill. kr. bruges til at nedsætte afgiften på 5 af de 17 slags sikkerhedsudstyr, som i sin tid blev anbefalet helt fritaget af det særlige udvalg for trafikikkerhed.

I forbindelse med lovændringen i 1978 foreslog den radikale folketingsgruppe, at der anvendtes yderligere 5 mill. kr. for at understrege, at det var hensigten at opfylde lovens ord om, at sikkerhedsudstyr efterhånden skulle fritages for afgift.

Ministeren afviste dengang det radikale forslag under hensyntagen til de provenumæssige konsekvenser. Ministeren ønskede ikke at godkende den radikale betragtning, at det her dels drejede sig om menneskeliv, dels at mere sikkerhedsudstyr ville resultere i færre udgifter til hospitalsbehandling, eller at lovens ord om fritagelse måtte opfyldes.

Efter oplysninger fra bilimportørernes forening har registreringsafgiften i de første 5 måneder i år givet over 500 mill. kr. mere end i de tilsvarende måneder forrige år, og at der ved den af folketinget vedtagne lov om forhøjelse af benzinafgiften sikredes et merprovenu på ca. 700 mill. kr. årligt.

Besvarelse (11/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Med virkning fra den 1. februar 1979 blev lempelsesbeløbene for trafikikkerhedsfremmende udstyr ændret, således at personvogne, der er forsynet med de pågældende udstyrsgenstande, kan få en lempelse i registreringsafgiften på op til 1.200 kr. mod tidligere op til 1.000 kr. ved fuld udnyttelse af ordningen.

Lempelsesordningen skønnes at medføre et provenutab for staten på godt 110 mill. kr. i 1979. Jeg har ingen planer om at ændre de gældende regler for afgiftslempelse for biler med særlig trafikikkerhedsfremmende udstyr.

Til *ministeren for skatter og afgifter (3/7 79)* af:

Mølgaard (DR):

»Vil ministeren på baggrund af regeringens førte økonomiske politik (specielt finans- og skattepolitikken) erklære sig uenig med professor, dr. oecon. Poul Nyboe Andersen, når denne i sin lærebog Nationaløko-

nomi om virkninger af en løbende beskatning af fast ejendom, der ikke reproduceres, konstaterer, at den ingen direkte indvirkning har hverken på varepriserne eller på produktionens omfang og retning, men nedfælder sig som en formindskelse af faktorens kapitalværdi, og omvendt vil ophævelse af en sådan skat virke som en foræring til de nuværende ejere, og det typiske eksempel på skatter af denne art er grundskylden?«

(Spm. nr. 1144).

Begrundelse.

Under indtryk af, at regeringen netop har gennemtrumfet betydelige lempelser i jord- og ejendomsbeskatningen, og regeringens tanker om at beskatte værdistigningerne i fast ejendom synes udskudt i det uvisse, vil det, når man samtidig iagttager de bestandige indgreb over for lønindkomsterne gennem indkomstpoltik, skatte- og afgiftstryk, være væsentligt at få oplyst, om regeringens baggrund bl.a. er en fundamental uenighed med den økonomiske sagkundskab bl.a. repræsenteret ved professor P. Nyboe Andersen – og i så fald at få oplyst denne uenigheds teoretiske og praktiske fundament.

Besvarelse (12/7 79):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, at der skulle være uoverensstemmelse mellem på den ene side professor Nyboe Andersens vurdering af virkninger af løbende beskatning af fast ejendom, der ikke reproduceres, og på den anden side den af regeringen førte politik vedrørende jord- og ejendomsbeskatningen. Da det ikke står klart, hvad det er for betydelige lempelser af jord- og ejendomsbeskatningen, regeringen efter spørgerens opfattelse netop skulle have gennemtrumfet, er det ikke muligt at sige, om det generelle udsagn i professor Nyboe Andersens lærebog finder anvendelse. Beskatningen af værdistigning på fast ejendom er netop et eksempel, hvor det ikke er tilfældet, bl. a. fordi der er tale om beskatning af både jord og bygninger.

Til *miljøministeren (3/7 79)* af:

Bolvig (RV):